

PROJEKT TECHNICZNY

ZAKRES ROBÓT REMONTOWYCH	ZABEZPICZENIE ZABYTKOWEGO PRZYZIEMIA W BUDYNKU B. KLASZTORU O.O. DOMINIKANÓW W PRZEMYŚLU						
OBIEKT	BUDYNEK BYŁEGO KLASZTORU O.O. DOMINIKANÓW W PRZEMYŚLU, OBECNIE BUDYNEK Z SIEDZIBĄ STAROSTWA POWIATOWEGO W PRZEMYŚLU, ul. Pl. Dominikański 3, 37-700 Przemyśl						
kategoria obiektu budowlanego:	XII						
NR DZIAŁKI	dz. nr ewid. 1118 obręb 0207 Przemyśl Jedn. ewid.: 186201_1 Przemyśl						
INWESTOR:	POWIAT PRZEMYSKI, ul. Plac Dominikański 3, 37-700 Przemyśl						
ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA: <table><tr><td>1. Część opisowa projektu architektoniczno-budowlanego</td><td>str. 2-5</td></tr><tr><td>2. Zaświadczenie oraz uprawnienia</td><td>str. 6 - 7</td></tr><tr><td>3. Część rysunkowa projektu technicznego</td><td>str. 8-13</td></tr></table>		1. Część opisowa projektu architektoniczno-budowlanego	str. 2-5	2. Zaświadczenie oraz uprawnienia	str. 6 - 7	3. Część rysunkowa projektu technicznego	str. 8-13
1. Część opisowa projektu architektoniczno-budowlanego	str. 2-5						
2. Zaświadczenie oraz uprawnienia	str. 6 - 7						
3. Część rysunkowa projektu technicznego	str. 8-13						

WYKONAWCA	IMIĘ NAZWISKO	NR UPR.	SPECJALNOŚĆ	DATA WYK.	PODPIS
OPRACOWAŁ	Ryszard Żuk	WBPP/ZNBIUB/48/3.17/17/81 PDK/BO/0780/01	Konstrukcyjno- budowlanej	02.2024r	

Drohojów, luty 2024r.

*Opis techniczny
do projektu technicznego*

1. ZAWARTOSC OPRACOWANIA:

Podstawa opracowania.

Zlecenie inwestora

*„Program prac konserwatorskich dla inwestycji” opracowany przez dr. Inż.
Eugeniusza Zawaleń. Data wykonania listopad 2023r.*

1. Dane ogólne.

Przedmiotem opracowania jest remont części budynku polegający na wykonaniu poziomej przepony izolacyjnej metodą iniekcji niskociśnieniowej w budynku byłego klasztoru o.o Dominikanów w Przemyślu, obecnie budynek z siedzibą Starostwa Powiatowego w Przemyślu.

3. OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

1. Stan zachowania.

Mury wykonane z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapienno-piaskowej, od wewnątrz i zewnątrz tynkowane. Mury obwodowe obłożone są płytami z piaskowca o zmiennej wysokości. W dolnej partii murów obwodowych i działowych widoczne są wysolenia, które posiadają wykwyty na licach warstw tynkarsko-malarskich. Wilgotność ścian budynku jest różna, od 6% nawet do 21.9%. A zatem mury są co najmniej mocno wilgotne. Na rysunku nr 1 T oznaczono miejsca wykonanych sprawdzeń.

Integralną część projektu stanowi w.w. program prac konserwatorskich – tylko dla zakresu opracowania projektowego.

2. zabezpieczenie

Roboty iniekcyjne należy wykonywać w temperaturze otoczenia nie niższej niż podano w instrukcji (karcie technicznej) producenta materiałów iniekcyjnych, zaleca się producenta REMMERS. Najczęściej temperatura powietrza i podłoża (muru) w czasie wykonywania iniekcji powinna być nie niższa niż +5°C i nie wyższa

od $+30^{\circ}\text{C}$. Zabronione jest wykonywanie iniekcji poza granicznymi temperaturami określonymi przez producenta stosowanych preparatów iniekcyjnych.

Przed przystąpieniem do prac należy wyznaczyć poziom wiercenia otworów, zabieg proponuje się wykonać na poziomie posadzki parteru. Linia wywierconych otworów powinna znajdować się w możliwie najniższej położonej spoinie. W obszarze iniekcji, pas wyprawy tynkarskiej co najmniej 15cm usunąć do lica cegły (uwaga na polichromie).

Otwory wiercić należy w jednym rzędzie oddalone od siebie o 12 cm, pod kątem 10 do 30° . Długość rzutu poziomego otworów iniekcyjnych jest o 5 cm mniejsza niż grubość muru.

Z otworów należy usunąć pył przez odessanie lub przedmuchanie sprężonym powietrzem. Jeżeli podczas wiercenia stwierdzone zostaną wewnątrz muru nieciągłości, spękania lub puste przestrzenie, przez które mogłoby dochodzić do niekontrolowanych wycieków podawanego preparatu, to zakwestionowane otwory należy wypełnić zaprawą zalecaną przez producenta systemu REMMERS. Po rozpoczęciu procesu wiązania (ten czas określa producent zaprawy) należy ponownie wykonać nawiercenia, a w oczyszczone otwory wprowadzić pod ciśnieniem za pomocą lancy iniekcyjnej preparat iniekcyjny REMMERS.

Zabieg wykonuje się według zalecenia, iż tłoczenie należy zakończyć, kiedy przez wpływ środka uwidoczną się cylindryczne obszary nasyczonego muru wokół odwiertów.

Sposób wykonania odwiertów zależy od wybranej metody i od grubości murów. I tak w przypadku murów o grubości ponad 0,6 m (metoda grawitacyjna) lub 1,20 m i większa (metoda ciśnieniowa) oraz w narożach takie wiercenia należy wykonać z obu stron.

Czas trwania iniekcji zależy od stopnia chłonności muru i jego wilgotności.

Po zakończeniu iniekcji otwory należy wypełnić (zasklepić) płynną zaprawą systemową, wskazaną przez producenta materiałów iniekcyjnych

1. Wykonanie tynków renowacyjnych

Ścianę należy dokładnie oczyścić z resztek starych tynków, kurzu i wszelkich innych zanieczyszczeń. Po przygotowaniu powierzchni ściany należy ją pokryć tynkiem szepnym. Tynk szepny nakładać kielnią lub narzucać przy pomocy agregatu tynkarskiego. Na istniejącą obrzutkę z tynku szepnego należy nanieść (po co najmniej 24 godzinach) warstwę tynku podkładowego przy użyciu kielni, bądź agregatu tynkarskiego. Następnie warstwę tynku, w celu uszorstnienia, należy „przeczesać” w kierunku poziomym za pomocą np. listwy zębatej. Tynk podkładowy nakłada się jednowarstwowo o minimalnej grubości 1 cm. Po upływie trzech dni można nakładać tynk renowacyjny. Tynk renowacyjny nakładamy na tynk podkładowy jednowarstwowo do 3 cm lub dwuwarstwowo maksymalnie do 4 cm. W jednym procesie roboczym nie należy nakładać cieńszej warstwy niż 10 mm. Ukształtowanie wierzchniej warstwy tynku może się odbywać po odczekaniu ok. 90 minut, zgodnie z wytycznymi robót tynkarskich, pacą z gąbki lub tworzywa sztucznego. Warstwę tynku w razie potrzeby można pokryć powłoką malarską. Powierzchnie tynku renowacyjnego zabezpieczyć farbą silikonową do tynków renowacyjnych. Na wolną od zanieczyszczeń powierzchnię ściany nakładamy w procesie gruntowania, rozcieńczoną z wodą w stosunku 5:1 do 1:1, wałkiem lub urządzeniami natryskowymi powłokę malarską. Następną warstwę наносimy już bez rozcieńczenia.

Uwaga: ścianę można malować wyłącznie farbami krzemianowymi (silikatowymi) charakteryzującymi się dużą paroprzepuszczalnością.

Do wykonanie prac należy użyć materiały firm: Remmers, Szomburg, Deitermann lub innych posiadających aprobatę techniczną.

Opracował: Ryszard Żuk